

A Shema of Truth

Source Sheet by Larry Magarik

1. Rav Yitzhak Hutner, Pachad Yitzhak, Shaar Chodesh Aviv (Pesach), Maamar 43 (paraphrased):

The positive commandment of acceptance of the yoke of the heavenly kingdom is generally understood as the recitation of the Shema, “**Hear O Israel**, Hashem is our God, Hashem alone.” But why is this mitzvah, among all commandments, introduced by a call to “**Hear**”? The Sages (B. Kid. 22b) noted that the ear of an Israelite indentured servant who refuses to go free but prefers to continue in slavery is pierced (Ex. 21:5-6), because the servant violates what the servant’s ear heard at Sinai: Israelites are servants of God only, not of any other master. Yet this would be true of the trespass of any other mitzvah heard at Sinai, none of the others of which are marked by the piercing of the ear.

The answer is that, unlike other sensory organs, the ear only receives and does not externalize. The nose inhales but also exhales; the hand feels but also touches; the mouth eats but also speaks; even the eye perceives but also reveals. However, sound enters the ear, but the ear does not emit. Similarly, the essence of service is listening to or obeying the master. Thus the mitzvah to accept God’s rule, like the mitzvah to recognize God as one’s sole master, is uniquely connected to the ear. Consequently, the recitation of the Shema is introduced by the command to **hear**, and is a process of reception and acceptance.

מאמר ב

א. מצות עשה של קבלת עול מלכות שמים מפורשת היא בקרא דשמע ישראל השם אחד. וראוי לנו להתעורר על שדוקא מצוה זו נאמרה בתוך כרוז של השמעה. ולא מצינו דוגמת זה בשאר מצוות. שום מצוה לא נאמרה לנו מתוך הקדמה של שמע ישראל. ומחלף הענין הוא בהקדם ביאור דברי חכמים שאמרו בדינא דרציעת האוון האוון ששמעה על הר סיני כי לי בני ישראל עבדים והלך וקנה ארון לעצמו תרצע. וכל פעיין עומד בתמיחה, דחלא ענין זה שייך לכל העבירות שבתורה שהן מעשים כותנגדים לכל מה ששמעה האוון על הר סיני. אמנם ידועים המה דבריו של רבנו יונה במעלות האוון דאף על גב דסופא חשוב כמת, מכל מקום חרשו נותן לו דמי כולו ואילו בסימא את עיניו, אינו משלם לו אלא דמי עיניו. והמברת הענין היא דחובל בחברו משלם כפי מה ששומין את הנחבל כעבד. תכונתה של האוון עושה אותה להמכשיר ביותר מוכחק של מצב העבדות. שהרי משונה הוא ענינה של האוון מענינם של שאר החושים. שכן כל החושים עשויים הם להכניס ולהוציא. העין מכניסה רשמים ומוציאה לתוך החוץ מה שנעשה בפנים. האף עמוק בהוצאה והכנסה תמידית, היד מכניסה רשמים ומוציאה כוחות פעולה, ואף תפה משמש מקום הכנסה והוצאה. ורק האוון אינה משמשת רק לקבלה. דרך האוון אפשר רק להתפעל, בשום אופן אין בה דרך לפעול. וכיון שמצב העבדות הוא התלות המוחלפת בזולת בבחינת לית ליה מגרמיה כלום, עיקר מציאות העבדות הוא בזה שתיא מכריחה את בעליה להמצא תמיד במצב של הכנה לקבל התפעלות מן הזולת ולכן דוקא הפגיעה במדרגת העבדות, היא היא פגיעה בחוש השמיעה בעיקר. ועל כן דוקא העבירה על ציווי זה של כי לי בני ישראל עבדים היא המחייבת את רציעת האוון מפני שאצל עבדי השם, חוש השמיעה הוא הכוח המתאים ביותר לתוכן העבדות אשר בנפשם.

ב. ומתוך כך מתבאר הוא כרוז ההשמעה של שמע ישראל. דדוקא מפני שהמצוה המפורשת בהך קרא דהשם אחד, היא המצוה של קבלת עול מלכות שמים. לכן פונים אל חוש השמיעה

שהוא הכלי המיוחד המתאים ביותר למצב הנמש של קבלה. קבלת עול מלכות שמים היא החכרות על היותנו עבדים למלך הכבוד, ועבד בלי אוון אינו שוה כלום, חרשו נותן לו דמי כולו. שמע ישראל השם אלקינו השם אחד.

מאמר א

א. חזקיהו המלך אמר בתפלתו זכר נא את אשר התהלכת לפניך וגומר והטוב בעיניך עשיתי. ואמרו חכמים והטוב בעיניך עשיתי, שספך גאולה לתפלת. ולא נתפרש לנו, מדוע נקראת פמיכת גאולה לתפלה בשם הטוב בעיניך סתם. ונתעוררנו בבאור הענין מתוך הרגשה חדשה בתוכן קדושת היום. דהנה בשעה ששגרת המחשבה המצויה סוקרת את סדר מדרגות המהלך של עבודת השם, תרי היא מעמידה את קיום רצון השם של מצוות, לפני קיום רצון השם של עשיית - עניני - הרשות - לשם שמים. מתוך השקפה זו, עומד הוא הענין של עבודת השם בנפשו של העובד ככנין בן שתי קומות, אשר עבודת המצוות המפורשות להדיא היא עצם הבית, ורק על גביו מתנשאת היא העליה של העבודת בקיום החובה של „בכל דרכיך דעהו“.

ב. בודאי שנכונה היא סקירה זו מהרבה בחינות אלא שניתן להבחין בזה הכהנה יותר עמוקה, המהפכת את סדר המדרגות. דהנה ענין זה שכל מעשיך יהיו לשם שמים, אין עומק מוכנו בהפלת החובה שבו, אלא בזה שהוא סותר את כל הציור של דברי רשות. ולא עוד אלא שהפלת החובה של העשייה לשם שמים, בנויה היא על יפודה של מתירה זו. חובת עשיית כל המעשים לשם שמים באה היא, מפני שבחיי האדם אין שמוח כזה אשר יאמר עליו כי אין הוא נוגע לרצון השם, וכי בכיכול לא איכפת לית לרצון השם מה שנעשה בשמוח הזה. פירוש המלים של „דברי רשות“ הוא, כי אין יחפם

the first showers, known as the *yoreh*, fall intermittently in October and November. They soften the soil, which is hardened and cracked from the summer, and permit farmers to begin plowing and sowing. The rain increases from December through February, with about seventy percent of the year's rain normally falling in these months. The final showers, or *malkosh* ("late rain"), come in April or early May, right before the final burst of growth of the grain and are crucial for its maturation. If the early or late rains come too soon or are delayed, this can unduly lengthen or shorten the growing season and stunt the growth of the grain, impede the harvest, or cause it to rot." **Take care not to be lured away to serve other gods and bow to them. For the Lord's anger will flare up against you, and He will shut up the skies so that there will be no rain and the ground will not yield its produce; and you will soon perish from the good land that the Lord is assigning to you.** "When the Israelites...settled in Canaan, some must have reasoned that the Canaanites' gods were responsible for the land's fertility, since the Canaanites had successfully practiced agriculture before the Israelites arrived. One of the most celebrated episodes in the struggle against this temptation came in the days of Ahab, when YHVH first withheld rain and finally granted it when Elijah confronted the prophets of Baal on Mount Carmel. In this way He showed that only He, and not Baal, controls the rain..." **Therefore impress these My words upon your very heart: bind them as a sign on your hand and let them serve as a symbol on your forehead, and teach them to your children -- reciting them when you stay at home and when you are away, when you lie down and when you get up; and inscribe them on the doorposts of your house and on your gates -- to the end that you and your children may endure, in the land that the Lord swore to your fathers to assign to them, as long as there is a heaven over the earth. "That is, forever. The sky and other heavenly bodies symbolize longevity and permanence."**

---

3. **Baruch Spinoza, On the Improvement of the Understanding**

By God I understand Being absolutely infinite, that is to say, substance consisting of infinite attributes, each one of which expresses eternal and infinite essence. (Spinoza, *Ethics*, Pt. I, Def. VI, p. 41) Hence it follows with the greatest clearness, firstly, that God is one, that is to say...in Nature there is but one substance, and it is absolutely infinite...(Pt. I, Prop. XIV, p. 51) God is the immanent and not the transient cause of all things. (Pt. I, Prop. XVIII, p. 59)...[I]f we have a knowledge of God equal to that which we have of a triangle, all doubt is removed. (*On the Improvement of the Understanding*, p.27)

...[A]ll things which come to pass, come to pass according to the eternal order and fixed laws of Nature....The chief good...is the knowledge of the union existing between the mind and the whole of Nature.(Spinoza, *On the Improvement of the Understanding*, p. 6).

...[W]e cannot understand anything of Nature without at the same time increasing our knowledge of ...God. (p.31)

Whatever is, is in God, and nothing can either be or be conceived without God. (*Ethics*, Pt. I Prop. XV, p. 52)

All ideas, in so far as they are related to God, are true....Falsity consists in the privation of knowledge...inadequate...mutilated...and confused ideas...(Pt. II, Prop. XXXII and XXXV, pp. 106-7)

There is no single thing in Nature which more profitable to [humanity] than a [person] who lives according to the guidance of reason. (Pt. IV., Prop. XXXV, Corollary 1, p. 212)

---

4. **Rabbi Mordecai Kaplan, Judaism as a Civilization (1936)**

A religion is as much a progressive unlearning of false ideas concerning God as it is the learning of the true ideas concerning God.

5. **William Shakespeare, Hamlet III:3:103**

Words without thoughts never to heaven go.

6. **Rabbi Ismar Schorsch, JTSA Weekly Torah Commentary, Lekh Lekah, (10/19/02)**

The advantage of the non-literalist approach is that the text of our prayers need not be revised in every generation. The inherent pliability of language allows for continuity in form. What changes is the content or meaning we ascribe to the words. In either case, the operative principle is to pray with integrity. Or as we remind ourselves each morning before we start praying, 'We should always revere God in private as in public, acknowledging the truth and speaking the truth in our hearts.'